

"ФИРОМИСТИТЕ" БИ ПАТРИОТИ ОД МАКЕ

Еве го дојде и септември. Многу важен месец ќе ни бил. Ќе ни бил "кључен". Поминаа многу "кључни" години, како што велеа многу политички индивидуалци и разно-разни интелектуални групи. Арно ама, "кључот" никако да дојде до нас. Тој е во нечија друга рака. Најпрво 2002 година ни била "кључна", па 2004, па следеа и наредните години во низа. Сега секој месец ни станува важен, битен, не смееме да го испуштиме од раце.

Немајќи издржана стратегија за водење на политичките процеси, одредени номенклатури само предупредуваат, потплашуваат дека вака нема да нè биде, дека мора нешто итно да се промени доколку сакаме да постигнеме нешто, дека ако и наредниве триесеттина дена ни летнат во небеса, тогаш сме биле готови и слично.

Разбирам за сè ова да апелираат некои нови, неистрошени кадри, нови интелектуални слоеви, кои се докажале со своите постапки и дома и надвор од Македонија, но истата утопистичка фразеологија да ја слушаме во континуитет, која речиси две децении секојдневно е присутна околу нас, тогаш тоа не можам да го разберам. Се испробаа, се

истрошија, потфрлија, грешеа, патем признаваа за тоа... и повторно продолжуваат. Повторно тие се тие кои држат лекции, солат памет, обезвреднуваат некого дека не знае колку нив, а истовремено немаат храброст да кажат дека нивните дела биле поразителни. И денес во медиумите се појавуваат како девички, како невини селски момци и само нудат некои решенија. Решенија кои наводно биле европски, цивилизациски исправни, историски логични.

А, медиумите ги креваат до небо. Новите тв-новинари се топат од радост кога ќе успеат да извлечат изјава за својот прилог од универзитетските интелектуалци, кои своевременно три пати на различен начин работеа на промена на Уставот и исто толку пати горди зборуваа дека тоа е ОК, иако си го газеа претходното дело.

Македонија има сериозна криза со интелектуализмот. Последниве десет години не изродија ниту еден нов свеж и здрав аналитичар, кој ќе ги смени типовите од деведесеттите години. Тоа е поразително за една млада демократија како нашата. Затувемме со старите шаблонски анализи, полни со иронија и вулгаризам. Сега некој ќе ни препорачува дека мораме да свиткаме "кичма" и да попуштиме. Арно ама, на крајот, по сè изгледа, само ќе го попуш...

Еве го дојде и големиот празник на државата, на народот, на граѓаните, денот на македонската демократија, на македонската сувереност и независност. И по 17 години од првиот 8 септември многу визији ни останаа неостварени, многу желби неисполнети. А, не баравме многу. Сакавме само да бидеме исти со другите, рамноправни во секој поглед, со човечко достоинство кое му прилега на современото време. Светот не сакаше да нè прифати на таков начин.

Од друга страна, ниту ние и нашите водачи не успеавме да се наметнеме со своите потреби пред меѓународната заедница. Бевме слаби и сиромашни, што-туку излезени од српско-хрватските пазуви во југословенската федерација. Не знаевме како, бевме наивни, се плашевме од секој наш потег. Во тие години и нацијата и нејзините лидери лутаа низ новите светски политички лавиринти, обидувајќи се да го најдат патот до подобрата иднина. Нè тапкаа по рамената, ни велеа дека не треба да се грижиме, дека ќе нè биде, дека треба само да слушаме и да не креваме премногу паника. Кири и компанија така и направија. Се извлековме од југословенската урда, им дадовме на Србите сè што македонските граѓани вложија во нашиот дел од заедничката армија. Само да извлечеме жива глава од лудилото кое ни ги фати браќата.

Се тргнавме од нив, па дојдоа Грците. Ни "опнаа" ембарго. И кој друг ако не повторно ние да правиме отстапки. Повторно ние требало да попуштиме, да се повлечеме, за да не нè снајде нешто полошо. Го сменивме Уставот, го сме-

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

нивме знамето, ни го сменија името. Ама интересно е тоа што сè ова гордо и достоинствено го направија. Македонија стана членка на Обединетите нации, Киро прв пат проговори на македонски јазик во Њујорк. Чувствата се измешаа. Радост и тага, гордост и срам, достоинство и пониженост. Сè уште талкавме по патиштата кои некој ни ги трасираше. Ние како неуки просјаци чекоревме по нив.

Некој свесно нè туркаше во некоја длабина, некоја дупка, која ние не смеевме да ја видиме. Требаше само да пропаднеме. Нè потценија малку додуса. Доцна ги сфативме игрите кои некој ни ги приредуваше, и внатре и надвор, но сепак успеавме да ги препознаеме нештата.

Еве и денес, по 17 години од нашето независно постоење се бориме, се мачиме, сè уште се тетеравиме. Сè уште мораме да му покажуваме и да му докажуваме на надворешниот свет, а и на некој кај нас дома, кои сме, што сме, од каде сме и зошто сме. Доколку и две децении беа малку за да успеат да нè разберат, тогаш ќе требаат уште најмалку толку за да осознаат за македонизмот, за нашето битие, за нашиот ген. Од друга страна, пак, да не се правиме наивни и недоветни.

Сè знаат, само стравот не им дозволува тоа да го признаат. Сè знаат, само лагата се плашат да не им ја откријат. Сè знаат, само стравуваат историјата и иднината да не ја загубат.

ЛЕ ПОГОЛЕМИ ДОНИСТИТЕ!

ПРИФАЌАМ ДЕКА ЈАС СУМ ВИОВНИКОТ ЗА СÈ

"Доколку ние имаме слаба стратегија, ако ние не знаеме како, а тој (Црвенковски) знае, ние му оставаме простор во наредните 7-8 месеци, особено сега кога ќе има интензивни преговори, да даде конкретен предлог, да го слушнеме сите конкретниот предлог, но не како описен предлог. Нека даде име или каков било друг предлог, ние ќе го разгледаме и ако е добар ќе го поддржаме. Тој нема дадено никаков предлог за проблемот, а веќе 15 години е во политиката и се однесува како вчера да почнал. Од 1991 година го решава проблемот со тезата дека времето работи за нас, па по признавањето на САД, заедно со една друга група експерти, нè убедуваа дека еве сега сите ќе нè признаат откако Америка нè призна под уставното име. А, сега сите тие експерти и самиот тој ни кажуваат дека се потребни нови стра-

тегии, дека сме на погрешен пат, дека треба да се менуваат работите и затоа велам нека излезе во наредните месеци со конкретен план што треба да правиме... Не ме обвинува само Миловановиќ, гледам дека ме обвинуваат и на домашен терен. Прифаќам дека јас сум виновникот за сè. Веројатно јас сум виновникот што 15 години не е решено тоа прашање, виновник сум, не знам, зошто не носам часовник од 15 илјади евра, веројатно сум виновникот што 15 години двете влади и на Македонија и на Грција не го решија прашањето".

Никола Груевски

"Господине претседателе, да Ве потсетиме дека во македонската историја токму за македонскиот идентитет и за македонското вековно име гинеле илјадници Македонци. Тие водени од желбата за независна и самостојна Македонија свесно влегле во битката од која никој не смее да се откаже. Вие заедно со поранешниот претседател Киро Глигоров сте луѓето кои се директно и најдолго инволвирани во оваа македонска неправда, во која беа вклучени политичари, агенти на тајни служби, генерали т.н. експерти, квазиновинари... И поради сè ова, Вие како претседател на државата, конечно, јасно и недвосмислено на граѓаните на Македонија треба да им го презентирате Вашиот став по ова прашање. При тоа, не смеете да заборавите дека Вие сте избран да ги штитите интересите на сите граѓани на Македонија. Затоа Вие не смеете да ги повредувате чувствата на македонските граѓани, затоа што ниту Вие, ниту било кој друг политичар нема право да си поигрува со македонската историја, со македонскиот идентитет, македонското име, македонската држава, за што всушност ние бевме прогонувани, осудувани и затворани".

дел од писмото на Здружението на граѓани, политички прогонувани, затворани и осудувани за идеите на самобитноста на македонскиот народ и државност, упатено до македонскиот претседател, Бранко Црвенковски

ДЕСТРУКТИВНИ ТИПОВИ СО МАСКА НА РОДОЉУБИ

Доколку самите ние, Македонците, не го најдеме начинот и не ја креираме стратегијата за нашето самодокажување, тогаш не треба да чекаме дека некој друг во наше име тоа ќе го направи. Оние кои веруваат во тоа се во голема заблуда. За да ја извојуваме долгоочекуваната победа на полето на нашиот идентитет, право на самоопределување

и право на сопствен државен и национален избор, кој патем не е нов и измислен, туку длабоко вкоренет во милениумите зад нас, тогаш првото нешто што треба да го направиме е да се ослободиме од девијантните и од деструктивните политички, експертски, аналитички и самонаречени дипломатски типови. Апсурдните предлози кои се даваат во континуитет неколку години назазад од нивна страна, само ја ослабнуваат позицијата на Македонија пред светот, која мора да признаеме и не е толку силна. Исто така, таквите размисли и нагаѓања се во спротивност со мислењето на македонската нација што, пак, дополнително ги става во позиција на маргинали и аутсајдери, во групата на луѓе кон кои нацијата чувствува аверзија.

Сè тоа е многу вешто искористено од страна на спротивниот табор, со кој спориме за името, нацијата, јазикот, културата и историјата. Отворете ги Интернет форумите и ќе забележите колку Грците умешно ја користат изјавата на Глигоров од деведесеттите години на минатиот век, кога вели дека "ние денешните Македонци сме Словени дојдени во шестиот век од зад Карпатите", дека

КОЛКУ ОБИЧНИТЕ МАКЕДОНЦИ САКААТ КОМПРОМИС СО ГРЦИЈА?

ВО МЕЃУНАРОДНАТА ПОЛИТИКА НЕМА ФЕР ИГРА

Тајмингот за одржување на изборите беше апсолутно погрешен. По Букурешт, кога целата меѓународна јавност сфати дека Грците направија една голема неправда, пред сè, Америка беше подготвена да ни ја понуди севкупната поддршка и помош да дојдеме до решението. Не знам дали ќе се повтори и дали повторно ќе имаме таква поддршка од најсилната држава во светот".

Бранко Црвенковски

"Македонија мора да направи компромис во спорот за името со Грција, доколку државата сака да стане членка на НАТО и да ги почне преговорите со ЕУ. Јас знам дека тоа не е фер. Не е праведно ниту правично, не е ниту принципиелно, меѓутоа во меѓународната политика најчесто нема фер игра, нема правда, има однос на сили. Во дадениот момент Грција ја има таа можност и ја користи. Во вакви преговори предлогот не го давам јас, туку медијаторот Нимиц. Ние треба да се обидеме да го коригираме и да го направиме да биде најприфатлив за нас. Треба да се потсетиме дека се направени низа грешки во последниот период, кои не донесоа никаква полза за Македонија, а ѝ наштетија на нашата меѓународна положба во преговарачкиот процес.

"Јас сметам дека Горна или Северна се најповолни предлози, затоа што содржат географска одредница, која постоела и во Античка Македонија и која на Македонците овде, независно што мислат, дека се Словени или мешавина со античките Македонци, кој како сака да мисли, терминот не ја загрозува таа позиција, а истовремено ја прецизира точно нашата држава, дури е подобар од комбинацијата - Република Македонија (Скопје), бидејќи е чисто решение".

Љубомир Фрчкоски

"ние немаме никакви врски со Александар и со старите Македонци". И кога за ова ќе спорите со Грците, ќе ви речат: "Што сакате кога вашиот претседател ви кажа кои сте и што сте".

Се редат и примерите кои во сличен контекст ги даваа и сè уште ги даваат многумина други приврзаници на таа

"Нема промена на американската политика кон Македонија од Самитот на НАТО во Букурешт. Мислам дека во септември ќе има дополнителен притисок околу ОН, со цел ова прашање да се реши. Јас инсистирам на брзо решение на грчко-македонските разлики околу името. Опструкциите кон мали држави како Македонија, кои бараат членство во европските институции, не треба да се одолговлекуваат. Мислам дека тоа е она што се обидува да го стори амбасадорот Нимиц, а знам дека тоа е она што и САД се обидуваат да го сторат. Америка среде партиските конвенции, како главно политичко случување и настаните во Грузија, не го минува целото време грижејќи се за Македонија".

Брус Џексон, претседател на Проектот за демократија во транзиција

струја на размислувања. Денес тие нудат старо-нови предлози, повикуваат на ново попуштање, на нов срам. Сме морале, зашто ќе нè снемало. Но, истите знаат дека најдобро пливаат на тој начин, знаат дека без прифаќање на нивната деструктивна стратегија ризикуваат да бидат заборавени, да станат интелектуално мртви. Нивното политичко и визионерско размислување секогаш

"Очекуваме поддршка од структурите на Република Грција, кои се застапени во институциите на ЕУ, особено оние тела кои сезанимаваат со прашањата на дискриминациите во светот, бидејќи кај нив и сега има показатели и активности кои целосно се различни од официјалната грчка политика. Потоа очекуваме поддршка од слични здруженија како нашето, кои се дискриминирани во сопствената земја, односно здруженијата на Македонците во Егејскиот дел на Македонија, здруженијата на турската и на албанската народност во Грција и сродните меѓународни асоцијации, кои се занимаваат со проблемите предизвикани со дискриминација. Ние знаеме дека лесен пат нема. Во политичката борба и во борбата против дискриминацијата секогаш има растежи и падови, но ќе се избориме за нашите права".

Методија Тошевски, претседател на Здруженијата на протераните Македонци од Грција

било ерозивно за македонското постоење, па кога ќе им го кажете тоа в лице ќе ви одговорат дека вие сте само недокажан и лажен патриот, кој само се удира в гради со македонштината и ја турка државата во амбис. А, тие со својата подложност и афинитет кон постојани компромиси и отстапки, со своето лежерно и рамнодушно гледање на поимот македонизам, биле оние кои се загрижени за опстојувањето и за иднината на актуелната македонска државна творба.

Можеби сум глупав, но не можам да ги разберам, навистина. Доколку се разгледува нивната логика дека оние кои се залагаат за политика на постојано задоволување на грчката фашизоидна

стратегија се вистинските македонски патриоти, а тие кои од дното на душата се борат да го зачуваат македонството во Македонецот се лажните патриоти и коцкари, тогаш е јасно дека дошло време сите психолошки да се прегледаме и да се преиспитаеме.

Вака едноставно не оди. Повторно сме поделени и тој јаз допира до засегнатиот фактор. Внатрешната поделба мора по секоја цена да се избегне. Времето на повикувачите за нови штетни компромиси одамна е поминато. Имаа исклучително долга ера да ги направат тој компромис и отстапката која сега ја форсираат. Зошто немаа "мадиња" тоа да го сторат? Не верувам дека некој своевремено ги кастрирал.

FA. ALIJA DAUTOSKI

POGREBEN INSTITUT

MEGJUNARODEN POGREBEN INSTITUT - STUTTGART. VRŠIME PREVOZ NA POČINATIOT SO AVTOMOBIL ILI AVION. BRZO, SIGURNO I KOREKTNO. OBEZBEDUVANJE NA SITE POTREBNI DOKUMENTI I OŠTANATI POTREBI. RASPOLAGAME SO KOMPLETNA POGREBNA OPREMA. NAŠITE USLUGI SE, OD MESTOTO NA POČINATIOT OD SITE EVROPSKI ZEMJI DO MESTOTO NA POGREBOT!

EDINSTVEN MAKEDONSKI POGREBEN INSTITUT. PROVERENA USLUGA!
I VO NAJTEŠKITE MOMENTI NIE SME SO VAS! VI STOIME NA RASPOLAGANJE 24 ČASA

D
I
A
B
CH
F
NL
NR

Büro Makedonija
Tel. 048 / 473 315
Mob. 070 / 711 788

Büro Stuttgart
Tel. 0711 / 8 17 78 72
Fax 0711 / 8 17 78 73
Mob. 0171 / 5 46 32 20

70469 Stuttgart - Leobenerstr. 33
Feuerbach www.dautoski.de 0172 / 7 62 20 49